

ADVIES Nr. 1.731

Zitting van dinsdag 16 maart 2010

Bevoegde paritaire comités voor de sector van de sociale economie

x x x

2.320-1

A D V I E S Nr. 1.731

Onderwerp: Bevoegde paritaire comités voor de sector van de sociale economie

Bij brief van 14 maart 2008 heeft de heer J. Piette, minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies verzocht omtrent de problemen die rijzen inzake het bepalen van het bevoegd paritair comité voor inschakelingsbedrijven en andere ondernemingen van sociale economie.

De bespreking van deze kwestie werd toevertrouwd aan de commissie Collectieve Arbeidsverhoudingen.

Tijdens het debat rond de adviesaanvraag van 14 maart 2008 kwam een nieuw element ter sprake, namelijk de vraag om het bevoegdheidsgebied van het paritair comité nr. 327 (de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen) te wijzigen met het doel het uit te breiden tot bepaalde "Initiatives de Développement de l'Emploi dans le Secteur des Services de proximité à finalité sociale" (hierna IDESS; Initiatieven tot Ontwikkeling van de Werkgelegenheid in de Sector van de Buurtdiensten met een maatschappelijk doel). Een bericht tot wijziging van het bevoegdheidsgebied van het paritair comité nr. 327 werd hiertoe gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25 september 2008.

De commissie Collectieve Arbeidsverhoudingen besloot deze kwestie in haar besprekingen op te nemen.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 16 maart 2010 het volgende advies aangenomen.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE BEHANDELDE VRAAGSTUKKEN

A. De adviesaanvraag van 14 maart 2008

Bij brief van 14 maart 2008 heeft de heer J. Piette, minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies verzocht omtrent de problemen die rijzen inzake het bepalen van het bevoegd paritair comité voor inschakelingsbedrijven en andere ondernemingen van sociale economie.

In zijn adviesaanvraag wijst de minister erop dat de Nationale Arbeidsraad in zijn advies nr. 1.199 van 4 november 1997 (betreffende het loon van bijzonder moeilijk te plaatsen werklozen in inschakelingsbedrijven of vennootschappen met een sociaal doel) gesteld heeft dat werkgevers die enkel in een opleiding voorzien, het paritair comité dienen te volgen op grond van hun economische activiteit en niet op basis van het doel van de vzw.

Hij laat weten dat de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen in toepassing van dit advies steeds het paritair comité heeft geadviseerd van de economische activiteit waartoe opgeleid of begeleid wordt.

Hij wijst er op dat de betrokken werkgevers deze adviezen betwisten en dat zij aanvoeren dat het doel van hun vereniging (vorming en werkervaring voor moeilijk te plaatsen werklozen) het bepalend criterium voor het bevoegd paritair comité dient te zijn.

Ingevolge deze ontwikkelingen vraagt de minister de Raad om opnieuw zijn standpunt te bepalen over het bevoegd paritair comité voor de sector van de sociale economie.

De minister dringt aan op een spoedig advies.

B. Bericht in het Belgisch Staatsblad betreffende de bevoegdheidsuitbreiding van het paritair comité nr. 327 met bepaalde IDESS

Tijdens de commissievergadering van 19 november 2008 werd door de commissie die zich over deze adviesaanvraag boog beslist om zich bovendien uit te spreken over de problematiek van de IDESS.

In het Belgisch Staatsblad werd op 25 september 2008 een bericht gepubliceerd waarin de minister van Werk, mevrouw MILQUET, ter kennis brengt van de betrokken organisaties dat zij overweegt de Koning voor te stellen om het bevoegdheidsgebied van het paritair comité nr. 327 (de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen) te wijzigen.

De bedoeling is om het paritair comité nr. 327 eveneens bevoegd te maken voor de werknemers in het algemeen tewerkgesteld in het kader van een IDESS (Initiative de Développement de l'Emploi dans le Secteur des Services de proximité à finalité sociale / Initiatief tot Ontwikkeling van de Werkgelegenheid in de Sector van de Buurtdiensten met een maatschappelijk doel), erkend en/of gesubsidieerd door het Waals Gewest, met uitzondering van de werknemers tewerkgesteld door werkgevers die ressorteren onder het paritair comité nr. 318 (de diensten voor gezins- en bejaardenhulp) en onder het paritair comité nr. 329 (de socio-culturele sector).

II. HET STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft een grondig onderzoek gewijd aan deze twee vraagstukken.

A. Het onderzoek van de Raad

Wat de adviesaanvraag van de minister betreft, werd door de Raad beslist om een aantal verduidelijkingen te vragen aan de Algemene Directie Collectieve Arbeidsverhoudingen van de FODWASO.

Bovendien werden een aantal vertegenwoordigers van organisaties die actief zijn in de sector van de sociale economie, meer bepaald VOSEC en concertES, bij de werkzaamheden betrokken.

Op basis van de verkregen informatie wil de Raad er op wijzen :

- Dat de initiatieven inzake sociale economie zeer divers zijn. Het gaat om “een geheel aan initiatieven die als voornaamste doelstelling de herinschakeling van moeilijk te plaatsen werkzoekenden via een economische activiteit hebben. Het gaat om een aanbod van tewerkstelling, eventueel gecombineerd met een opleiding en begeleiding” (bron : FODWASO).
- Dat de sector van de sociale economie sinds het uitbrengen van het advies nr. 1.199 alleen nog maar is gegroeid en dat het probleem dat toen reeds gekend was, is blijven bestaan. Voor een aantal groepen werd een oplossing gevonden door de instelling van specifieke paritaire comités, zoals het paritair comité voor de beschutte en de sociale werkplaatsen (PC nr. 327).
- Dat er voor de beschutte en sociale werkplaatsen (PC nr. 327), sociale verhuurkantoren (PC nr. 319), de erkende maatschappijen voor sociale huisvesting (PC nr. 339), diensten van openbare centra voor maatschappelijk welzijn die sociale economie-initiatieven organiseren (vallen niet onder de CAO-wet) en de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (de werknemers aangeworven in het kader van een PWA-arbeidsovereenkomst zijn uitgesloten uit de CAO-wet) geen probleem is.
- Dat het voor de vennootschappen met sociaal oogmerk (de vso) in hun algemeenheid niet mogelijk is om een specifieke oplossing te zoeken, daar het gaat om een heel ruime groep van vennootschappen, die niet noodzakelijk personen te werk stellen die aan de doelgroep van de sociale economie beantwoorden.

Van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsverhoudingen van de FODWASO werd vernomen dat er problemen bestaan voor twee soorten van sociale economie-initiatieven.

1. Op basis van een aantal concrete dossiers, ondervindt de FODWASO problemen met de inschakelingsbedrijven (KB van 3 mei 1999; MB van 4 mei 2007). Deze materie behoort ook tot de bevoegdheid van de Gewesten, die, elk op hun niveau, een gelijkaardige reglementering hebben uitgevaardigd, die de federale deels overlapt :

- in Vlaanderen zijn er de invoegbedrijven (Besluit van 15 juli 2005, MB van 19 januari 2006);
- in het Waals Gewest zijn er “les entreprises d’insertion” (Decreet van 18 december 2003; Besluit van 27 mei 2004);
- in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn er de inschakelingsondernemingen (Ordonnantie van 18 maart 2004; Besluit van 22 december 2004).

2. Er lijkt een gelijkaardig probleem te bestaan voor de lokale diensteneconomie :

- in Vlaanderen is er de lokale diensteneconomie (LDE) (Decreet van 22 december 2006; Besluit van 5 oktober 2007);
- in het Waals Gewest zijn er de IDESS (Decreet van 14 december 2006; Besluit van 21 juni 2007);
- in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn er de Plaatselijke Initiatieven voor de Ontwikkeling van de Werkgelegenheid (PIOW) (Initiatives locales de développement de l’emploi; ILDE) (Ordonnantie van 18 maart 2004; Besluit van 18 maart 2004).

Door de Algemene Directie Collectieve Arbeidsverhoudingen wordt voor de vzw’s die inschakelingsinitiatieven ontwikkelen en daarvoor omkaderingspersoneel hebben aangeworven op dit ogenblik als algemene regel aangehouden : het paritair comité nr. 329 (de socio-culturele sector) is bevoegd voor het omkaderingspersoneel en het paritair comité van de specifieke activiteit voor de doelgroepwerknemers.

Van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsverhoudingen van de FODWASO werd bovendien vernomen dat zij op de hoogte is van rechtspraak waarin haar adviezen worden betwist¹.

¹ De dienst is geen rechtstreeks betrokken partij bij de rechtszaken (in tegenstelling tot de RSZ of de Fondsen voor bestaanszekerheid). Dit betekent dus niet dat er geen andere zaken zouden zijn. Bovendien werd in verschillende andere dossiers bezwaar aangetekend tegen de adviezen van de dienst.

Zo werd ten aanzien van een werkgever erkend als inschakelingsbedrijf door de federale overheid en als invoegbedrijf door de Vlaamse overheid gesteld dat hij in feite twee activiteiten uitoefent : een economische en een dienstverlenende (het aan het werk zetten en houden van ongeschoolden en werklozen). Gezien de duale context waarin hij opereert, werd geoordeeld dat het niet mogelijk is één van de activiteiten als een hoofdactiviteit te aanzien en daardoor de andere activiteit ondergeschikt te maken.

De economische activiteit kon dus niet meer als hoofdactiviteit genomen worden en aangezien er geen paritair comité voorhanden is dat de beide activiteiten kan opvangen, werd geoordeeld dat het aanvullend paritair comité nr. 100 bevoegd was.

B. Standpuntbepaling

Op basis van de informatie die door de Raad werd verzameld in zijn voorafgaand onderzoek, heeft de Raad beslist zich in onderhavig advies uit te spreken over drie punctuele vraagstukken.

a. Het bevoegd paritair comité voor de inschakelingsbedrijven

- De Raad heeft kennis genomen van het feit dat de Algemene Directie Collectieve Arbeidsverhoudingen van de FODWASO geconfronteerd wordt met werkgevers die het advies van de dienst omtrent het bevoegd paritair comité, dat gebaseerd is op het advies nr. 1.199 van de Raad van 4 november 1997, niet meer aanvaarden.

Voor wat de inschakelingsbedrijven betreft die een erkenning als dusdanig hebben bekomen overeenkomstig de regionale regelgeving terzake (zie hierboven), is de Raad van oordeel dat in aanmerking dient genomen te worden dat het gaat om ondernemingen die deze erkenning verkrijgen om "aan socio-professionele inschakeling te doen van (bijzonder) moeilijk te plaatsen werkzoekenden door de productie van goederen of het verlenen van diensten" en dat zij hiervoor kunnen genieten van een herinschakelingsuitkering die degressief is en beperkt in de tijd. Het is de bedoeling dat na afloop van deze periode, de doelgroepwerknemers verder blijven werken in het bedrijf als "gewone" werknemers.

Het is dus normaal dat voor deze werknemers de arbeidsvoorwaarden van de sector gelden en het bevoegde paritair comité bijgevolg dat van de economische activiteit van de bedrijven is.

Voor deze ondernemingen wil de Raad daarom bevestigen hetgeen hij reeds stelde in zijn advies nr. 1.199 : “De Raad constateert dat de minister er (..) van uitgaat dat de inschakelingsbedrijven in de verschillende paritaire comités thuishoren op grond van de activiteit die deze ondernemingen uitoefenen. De Raad kan met dit uitgangspunt akkoord gaan ...”(pagina 4 van het advies).

Evenwel is de Raad van oordeel dat, gezien de betwistingen omtrent het bevoegd paritair comité voor inschakelingsbedrijven, het aangewezen zou zijn dat het bevoegdheidsgebied van de paritaire comités expliciet zou uitgebreid worden tot de inschakelingsbedrijven die een erkenning als dusdanig hebben bekomen overeenkomstig de regionale regelgeving.

Dit betekent dat het feit dat het gaat om een inschakelingsbedrijf niets verandert aan de regels die nu reeds gelden voor de bepaling van het bevoegd paritair comité.

Voor het standpunt ten aanzien van de andere organisaties die aan socioprofessionele inschakeling doen, zie punt C. van onderhavig advies.

- De Raad wil er de aandacht op vestigen dat hij in het advies nr. 1.199 met betrekking tot de inschakelingsbedrijven ook heeft gesteld dat “op die groep werklozen in principe dezelfde regels van toepassing moeten zijn als op de werknemers met een volle productiviteit, behalve wanneer het erom gaat een rendementsverschil met die andere werknemers te compenseren” (pagina 5 van het advies).

Daarom formuleerde de Raad in dat advies een aanbeveling aan de sectoren “om onverwijld een balans op te maken van alle maatregelen die in hun sector van toepassing zijn om het rendementsverlies, veroorzaakt door de tewerkstelling van de voornoemde werklozen, te compenseren (subsidies, vermindering werkgeversbijdragen, ...) en (om) op grond daarvan (te) onderzoeken welke bijkomende maatregelen eventueel moeten genomen worden, meer bepaald wat de vaststelling van de lonen betreft” (pagina 5 van het advies).

De Raad heeft vastgesteld dat er niet in alle sectoren evenveel werk gemaakt is van deze aanbeveling en vraagt aan de sectoren om voor hun sector de inventaris van de bestaande maatregelen op te maken en na te kijken welke maatregelen bijkomend genomen kunnen worden ten voordele van de doelgroepwerknemers van de inschakelingsbedrijven werkzaam in hun sector, om hun rendementsverlies te compenseren.

b. Het bevoegd paritair comité voor de IDESS onder de vorm van vennootschap met sociaal oogmerk (vso)

De Raad heeft kennis genomen van het hogervermeld bericht dat in het Belgisch Staatsblad van 25 september 2008 werd gepubliceerd. In dit bericht stelt de minister aan de organisaties van het PC nr. 327 (beschutte en sociale werkplaatsen) ter kennis dat zij overweegt de Koning voor te stellen om het bevoegdheidsgebied van het PC nr. 327 uit te breiden met de werknemers in het algemeen van de IDESS, met uitzondering van de werknemers die werken voor werkgevers die ressorteren onder het PC voor de diensten voor gezins- en bejaardenhulp (PC nr. 318) en het PC voor de socio-culturele sector (PC nr. 329).

Volgens de informatie die door de Raad werd verkregen geeft dit bericht gevolg aan de vraag van de IDESS onder de vorm van vennootschap met sociaal oogmerk² om in het paritair comité nr. 327 te worden opgenomen.

Hij heeft tevens vernomen dat het probleem dat zich met betrekking tot bepaalde IDESS onder de vorm van een vso stelt is dat deze verschillende activiteiten uitvoeren met polyvalente werknemers zonder dat de hoofdactiviteit kan bepaald worden, zodat het moeilijk is om een ander advies te geven over het bevoegd paritair comité dan de aanvullende paritaire comités.

De vraag van de minister aan de organisaties is om enkel de werknemers van de IDESS onder de vorm van een vso onder het PC nr. 327 te laten ressorteren, mits de creatie van een nieuw paritair subcomité (nr. 327.04).

² De IDESS kunnen een vzw-structuur aannemen of een vennootschapsstructuur (een vennootschap met sociaal oogmerk).

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat indien er binnen de IDESS ook een dienstencheque-activiteit is die uitgeoefend wordt binnen een sui generis afdeling, de bevoegdheidsomschrijving van het paritair comité nr. 322.01 (dienstencheques) maakt dat dit paritair comité hiervoor niet bevoegd is, als er voor de IDESS een werkend paritair comité bevoegd is.

Als het paritair comité nr. 327 dus het bevoegde paritair comité zou worden voor de IDESS onder de vorm van een vso, dan zullen ook de dienstencheque-activiteiten van deze IDESS onder dit paritair comité ressorteren.

De Raad neemt akte van het voornemen van de minister om aan de Koning voor te stellen om het bevoegdheidsgebied van het paritair comité nr. 327 te wijzigen zodat de IDESS onder de vorm van een vso hieronder zouden ressorteren. Hij is van oordeel dat deze keuze evenwel geen precedent mag vormen en geen afbreuk mag doen aan de algemene principes die gelden voor het bepalen van het bevoegd paritair comité. Meer bepaald is hij van oordeel dat de polyvalentie van werknemers geen principe is dat hiervoor in aanmerking kan genomen worden.

c. Het bevoegd paritair comité voor de andere organisaties die aan socioprofessionele inschakeling doen

De Raad heeft kennis genomen van het feit dat er een heel aantal andere organisaties zijn, buiten de erkende inschakelingsbedrijven en de IDESS onder de vorm van vso, die aan socioprofessionele inschakeling doen.

Zo, bijvoorbeeld, de andere initiatieven van de lokale diensteneconomie : de LDE (*Lokale Diensteneconomie* - Vlaams Gewest), de PIOW/ILDE (*Plaatselijke Initiatieven voor de Ontwikkeling van de Werkgelegenheid* - Brussels Gewest) en de IDESS onder vorm van vzw (Waals Gewest).

Hij wil evenwel opmerken dat de doorstromingsprogramma's³, tewerkstellingsprogramma's waarvoor werkgevers uit de publieke sector in de ruime zin (ook vzw's en andere niet-commerciële verenigingen) een erkenning kunnen krijgen, strikt genomen buiten de in dit advies behandelde problematiek vallen.

Ten eerste, omdat niet alle werkgevers die een erkenning krijgen voor het opzetten van zo'n doorstromingsprogramma noodzakelijk ondernemingen van de sociale economie zijn.

Ten tweede, omdat de erkenning, in tegenstelling tot wat het geval is voor de inschakelingsbedrijven en de lokale diensteneconomie, niet slaat op de werkgever. De erkenning wordt gegeven voor het opzetten van zo'n programma bij de werkgever, maar is gelinkt aan de er in opgenomen werknemers. Aangezien een paritair comité wordt toegekend voor de werkgever op basis van zijn economische activiteit en niet voor de werknemers die hij tewerkstelt, kan een erkenning om een doorstromingsprogramma op te zetten als dusdanig geen element zijn in het bepalen van het bevoegd paritair comité.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen en de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen (met uitzondering van de Unie van Socialprofitondernemingen – UNISOC) zijn van oordeel dat voor deze organisaties die aan socioprofessionele inschakeling doen het bevoegde paritair comité dat van de economische activiteit uitgeoefend door deze organisaties is.

Als de Unie van Socialprofitondernemingen (UNISOC) het heeft over de andere organisaties die aan socioprofessionele inschakeling doen (andere dan die hernomen onder punten A en B), dan viseert ze – bovenop de organisaties die al ressorteren onder het paritair comité nr. 329 en zich toeleggen op socioprofessionele inschakeling of op beroepsopleiding – in het bijzonder de organisaties die onder de vorm van VZW buurt- en nabijheidsdiensten aanbieden en die erkend zijn als PIOW in Brussel of als LDE in Vlaanderen of als IDESS in Wallonië.

³ Samenwerkingsakkoord van 4 maart 1997 tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende doorstromingsprogramma's; Besluit van 10 juli 2008 van de Vlaamse regering betreffende werker-
varing; Decreet van het Waals Gewest van 18 juli 1997 houdende creatie van een doorstromings-
programma; Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 29 januari 1998 tot uitvoering
van de ordonnantie van 27 november 1997 houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord
van 4 maart 1997 tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de doorstromingspro-
gramma's.

UNISOC merkt op dat de organisaties waarvan sprake geen enkel winstoogmerk nastreven en als doel en activiteit hebben werknemers uit welbepaalde kansengroepen professioneel in te schakelen dankzij een bijscholing en een beroepservaring die op de arbeidsmarkt gevaloriseerd kan worden. Zij vervullen hun missie van socioprofessionele inschakeling door middel van een gevarieerd aanbod van diensten zoals kleine herstellingswerken, traiteurdiensten of sociale restaurants, hulp aan personen, strijkateliers of diensten ter renovatie van woningen in achtergestelde buurten, voornamelijk in steden.

In het verlengde van het algemeen aanvaarde principe waarbij de activiteit die bepalend is voor het bevoegde paritaire comité de activiteit is die het bestaan van de onderneming rechtvaardigt en die niet vervangen kan worden zonder de aard van de onderneming te wijzigen⁴, is UNISOC van mening dat het paritair comité nr. 329 van de socioculturele sector bevoegd zou moeten zijn voor de organisaties die buurt- en nabijheidsdiensten aanbieden, naar analogie met de organisaties actief in de socioprofessionele inschakeling en in de beroepsopleiding, onverminderd de toepassing van het principe “bijzaak volgt hoofdzaak”.

Wanneer dus de inschakeling de hoofdactiviteit is, dan is het referentie-paritair comité het paritair comité nr. 329 dat met name bevoegd is voor beroepsopleiding, beroepsvervolmaking en beroepsherscholing alsook voor de ontwikkeling van projecten, structuren of netwerken die bijdragen tot de deelname aan en integratie tot het culturele, politieke, economische en sociale leven. Anderzijds, wanneer de socioprofessionele inschakeling een nevenactiviteit is, dan is het paritair comité van de hoofdactiviteit bevoegd. Ter illustratie: diensten voor gezins- en bejaardenzorg die bovenop hun hoofdactiviteit werknemers introduceren in de thuis-hulp via een inschakelingsmaatregel, ressorteren onder het paritair comité nr. 318. Een dienst voor kinderopvang die eveneens werknemers inschakelt via een inschakelingsmaatregel heeft als hoofdactiviteit kinderopvang en valt dus onder het paritair comité nr. 332.

De activiteiten ontwikkeld door de organisaties die buurt- en nabijheidsdiensten aanbieden alsook door de organisaties die aan socioprofessionele inschakeling of beroepsopleiding doen, kunnen de indruk wekken te ressorteren onder de sectoren die overeenstemmen met de activiteit van de werknemers in inschakeling. We mogen ons echter niet vergissen: hun activiteit is wel degelijk de socioprofessionele inschakeling op de arbeidsmarkt van een achtergesteld publiek met inbegrip van de specifieke omkadering van deze werknemers die dit veronderstelt.

⁴ Bijvoorbeeld, een vervoersactiviteit uitgeoefend in een onderneming van handel in bouwmaterialen wordt niet beschouwd als de reële activiteit van de werkgever maar als een activiteit die bijdraagt tot de verwezenlijking van de activiteit die het bestaan van de onderneming rechtvaardigt. (Bron : FOD WASO)

De ware aard van de activiteit van deze organisaties buiten beschouwing laten, zou er dus toe kunnen leiden dat ze aan paritaire comités worden onderworpen die slechts hun schijnbare activiteit (op basis van de tewerkstelling van de werknemers in inschakeling) weerspiegelen.

De « commerciële niches » die ze viseren zijn ten andere meestal niet rendabel. Deze organisaties beantwoorden noden die anderen niet tegemoetkomen en richten zich prioritair tot de zogenaamde minder gegoede gebruikers. Zij proberen hun werknemers in inschakeling een werkomgeving en takenpakket aan te bieden dat zoveel mogelijk aanleunt bij wat ze in een onderneming uit de klassieke economie zouden krijgen, maar dan zonder de productiviteitsdruk.

Rekening houdend met het voorgaande en om toekomstige misverstanden ter zake te vermijden, vraagt UNISOC om de bevoegdheid van het paritair comité nr. 329 als volgt aan te passen :

“Artikel 1

Bevoegd voor de werknemers in het algemeen en hun werkgevers, te weten de organisaties die geen winstgevend doel nastreven en die één of meerdere van de volgende activiteiten uitoefenen:

...

9. *de organisaties voor beroepsopleiding, beroepsvervolmaking en beroepsherscholing, alsook de vzw's voor sociale integratie, erkend op basis van de regelgeving inzake de plaatselijke initiatieven voor de ontwikkeling van werkgelegenheid, of de regelgeving inzake de lokale diensteneconomie, of de regelgeving inzake de initiatieven tot ontwikkeling van de werkgelegenheid in de sector van de buurtdiensten met een maatschappelijk doel, met uitzondering van de diensten en initiatieven die een sui-generisafdeling vormen in een organisatie die op basis van haar hoofdactiviteit ressorteert onder een ander daarvoor specifiek bevoegd paritair comité.*

Artikel 2

Het Paritair Comité voor de socioculturele sector is niet bevoegd voor:

1. *de werknemers tewerkgesteld door de in artikel 1 vermelde werkgevers aan activiteiten ressorterende onder de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het hotelbedrijf of van het Paritair Comité voor het vermakelijkheidsbedrijf;*
2. *de centra voor middenstandsopleiding;*
3. *de politieke partijen;*
4. *de betaalde sportbeoefenaars;*
5. ~~*de werkgevers die, op basis van de verrichte activiteit, ressorteren onder een ander daarvoor specifiek bevoegd paritair comité.”*~~

UNISOC wijst erop dat dit voorstel de bevoegdheid van het paritair comité van de organisaties voor beroepsopleiding, beroepsvervolmaking en – herscholing geenszins in vraag stelt en dat het voor hen bevoegde paritair comité het paritair comité nr. 329 is.

UNISOC onderstreept dat de kwestie van het bevoegde paritair comité voor de organisaties die zich toelagen op buurt- en nabijheidsdiensten dringend een oplossing moet krijgen. Zij hebben namelijk dringend nood aan rechtszekerheid.
